

In memoriam: prof. Savo Leonardis (1931 – 2016)

Prof. Savo Leonardis je začel svojo profesionalno pot na področju elektronike, po letu 1970 pa se vse bolj usmerjal na področje telekomunikacij. Bil je dolgoletni predstojnik Katedre za telekomunikacije na Fakulteti za elektrotehniko in je pomembno vplival na posodobitve študija telekomunikacij. Med prvimi v Sloveniji je spoznal, kako široke so možnosti uporabe digitalne obdelave signalov pri kodiranju in prenosu signalov v telekomunikacijah.

Skladno s tem spoznanjem je vpeljal digitalno obdelavo signalov kot predmet v študiju telekomunikacij na Fakulteti za elektrotehniko. Izdal je tudi prvo slovensko knjigo s področja digitalne obdelave signalov in odprl novo raziskovalno področje.

Na Fakulteti za elektrotehniko je ustvaril obsežno raziskovalno skupino, ki je vključevala več kot 30 raziskovalcev z različnih kateder. Skupina je izvajala temeljne raziskave na področju telekomunikacij in uspešno sodelovala s slovensko industrijo.

Sredi 80-ih let je skupina za podjetje Iskra Telematika razvila sprejemnik za več vrst signalizacij, ki je deloval izključno na osnovi digitalne obdelave signalov. Sprejemnik je bil zasnovan na tehnologiji logičnih integriranih vezij, kar je v tistem času predstavljalo najsodobnejšo rešitev. Podjetju Iskra Telematika je to omogočilo konkurenčno prednost na tujih tržiščih.

V letih 1990 in 91 je njegova raziskovalna skupina razvila nov sprejemnik, v katerem so logična vezja nadomestili s signalnim procesorjem. Zasnova sprejemnika je bila patentno zaščitena, raziskovalni skupini pod vodstvom profesorja Leonardisa pa je bila podeljena Kidričeva nagrada za patente.

Ta projekt je hkrati predstavljal tudi začetek uporabe digitalne obdelave signalov v produktih, ki so jih razvijali v IskraTel-u, tako centralah kot tudi v telefonskih aparatih. To je v veliki meri pripomoglo, da je postal IskraTel sodobno telekomunikacijsko podjetje, ki je zelo uspešno konkuriralo na mednarodnem tržišču. Iz raziskovalne skupine, ki jo je ustvaril prof. Savo Leonardis je kasneje izšel tudi današnji raziskovalni program Algoritmi in optimizacijski postopki v telekomunikacijah, ki je bil imenovan med najboljše raziskovalne programe v Sloveniji.

Profesor Leonardis se je zavedal tudi nujnosti povezave fakultete z Elektrotehniško zvezo Slovenije pri organizaciji posvetovanj na področju telekomunikacij. Bil je stalni član organizacijskega odbora simpozija Yutel in pozneje simpozija Vitel.

Ob pedagoškem in raziskovalnem delu je profesor Leonardis vodil Laboratorij za komunikacijske naprave. S finančnimi sredstvi, ki jih je pridobil z raziskovalnimi projekti, je laboratorij najsodobneje opremil. Na ta način je mnogim študentom omogočil, da so se srečali s sodobno telekomunikacijsko tehniko, tako pri laboratorijskih vajah kot tudi pri številnih diplomah, ki so bile pogosto povezane z razvojem v industriji.

Profesor Leonardis je ostal aktiven na področju telekomunikacij tudi po upokojitvi. S številnim poljudnimi članki s področja telekomunikacij je precej prispeval k popularizaciji področja in interesu mladih za študij telekomunikacij. Leta 2003 mu je za njegove zasluge Univerza v Ljubljani podelila naziv zaslužni profesor.

Profesorja Leonardisa sem tudi osebno dobro poznal. Bil je moj mentor pri diplomski, magistrski delu in doktoratu. Njegovo navdušenje za področje telekomunikacij kakor tudi njegovo odlično poznavanje tega področja me je prepričalo, da sem se odločil za pedagoški poklic. Spominjam se ga kot žive enciklopedije. Kadar sem imel kakšno strokovno vprašanje, mi je ponavadi znal odgovoriti, ne da bi mu bilo potrebno iskati odgovor v knjigah. Po njegovi upokojitvi sem prevzel predavanja pri njegovih predmetih kakor tudi laboratorij za komunikacijske naprave, ki ga je ustanovil. Po njem sem podedoval tudi odličen raziskovalni program, ki ga še vedno vodim.

Predvsem pa se profesorja Leonardisa spominjam kot človeka visokih moralnih načel in odprtega duha, ki me je ogromno naučil, tako strokovno kot tudi s svojim zgledom, za kar sem mu neizmerno hvaležen.

Prof. dr. Sašo Tomažič